

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. № 26.

Tredie Session.

27de Møde.

Tirsdagen den 18de November.

(Fortf.)

Formanden: Jeg turde dog henstille, om disse den ærede Landstingsmands Bemærkninger ikke maatte være mere paa sin Plads, naar der discutes, om Lovforslaget skal vedtages i sin Heelhed eller ikke; dette Spørgsmaal vil blive forelagt Thinget, naar Afstemning over Endringsforslagene har fundet Sted.

Orsted: Ja, saa vil jeg hellere lade det aldeles være, thi det er mig virkelig ikke saa meget magtpaaliggende at faae min Bemærkning fremfat, da det kun er en tilfældig Bemærkning, foranlediget ved hvad der blev yttrret ved Sagens 2den Behandling.

Formanden: Jeg skal da give den høit-ærede Landstingsmand Ordet, naar der bliver Spørgsmaal om Lovens Vedtagelse i dens Heelhed.

Orsted: Jeg renoncerer aldeles paa Ordet, thi min Bemærkning vedkommer ikke Lovens Vedtagelse i sin Heelhed.

Formanden: Ja, saa har den høitærede Landstingsmand Ordet her.

Orsted: Jeg anførte som Grund, at Kjøbstæderne troede, at deres Lary var mindre vel varetaget her end Landets og, da der blev bemærket herimod, at der var i Landstinget mangfoldige Medlemmer fra Kjøbstæderne, saa yttrede jeg, at derved fandt Kjøbstæderne sig vel ikke synderligt betryggede, fordi disse Medlemmer ikke vare valgte ved Kjøbstædernes Virksomhed, men ved Landets og efter ganske andre Hensyn end dem, hvorfor Kjøbstæderne vilde tage dem. En æret Taler (Kirck) syntes at finde det frænkende for de Medlemmer, der her ere tilstede og ere bosiddende i Kjøbstæderne. Hvad

der har undret mig meest, er, at han har kunnet finde dette, thi hvad jeg bemærkede, kunde paa ingen Maade vedkomme ham, som netop er een af de Mand, som ere note kjendte med Kjøbstadforholdene, og som har vist, at han har en levende Interesse for dem, og som, naar han ikke i ethvert Tilfælde stemmer for hvad Kjøbstæderne ønske, naturligvis ikke kan gjøre andet end gaae efter sin Overbeviisning. Men det er heller ingenlunde min Mening, at de andre Medlemmer, som ere valgte af Kjøbstæderne og navnlig af Kjøbenhavn, ikke skulde have Interesse for det Hele; men det, som gjør, at de Mand, som have særlige Interesser, ønske Mand, som kjende disse Interesser og sympathisere med dem og ogsaa ønske at medvirke til deres Valg, det er, fordi en levende Kundskab til disse Forhold er meget vigtig. Det er ikke nok, at man har almindelig Interesse for det Hele, men at man har en speciel Interesse for og et specielt Bekjendskab med de Forhold, hvorom der er Tale. Intet er vistnok vigtigere, end at enhver Rigsdagsmand upartisk skal see paa det Heles Vel. Det er rigtigt, at naar Sagen sees i sin rette Sammenhæng, saa er Kjøbstædernes og Landets Vel ikke forskjellig, ligesom i mange andre Modsetningsforhold, s. Ex. naar der er Spørgsmaal om almindelige Love. Interesserne ville, naar de ret ere overveiede, falde sammen, men det er ikke blevet givet Enhver at opfatte alle Interesserne i deres fulde Styrke og indbyrdes Sammenhæng, og jeg troer derfor ikke, at hvad jeg har sagt er ugrundet eller i mindste Maade kan være frænkende.

Formanden: Jeg skal tillade mig at bemærke, at dersom den ærede Landstingsmand, som der blev sigtet til (Kirck), ønske at replisere paa hvad der nu af den ærede 5te Landstingsmand fra 1ste Kreds (Orsted) er yttrret, maatte jeg ansee det for henstigtsmæssigt at